

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-112-09

Druk nr 2363

Warszawa, 21 września 2009 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanej regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr 133, poz. 921 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1056) wprowadza się następujące zmiany:

1) w odnośniku nr 1 do ustawy dodaje się pkt 14 w brzmieniu:

„14) dyrektywy Rady 2008/73/WE z dnia 15 lipca 2008 r. upraszczającej procedury dotyczące podawania i publikowania informacji z dziedziny weterynarii i zootechniki oraz zmieniającej dyrektywy: 64/432/EWG, 77/504/EWG, 88/407/EWG, 88/661/EWG, 89/361/EWG, 89/556/EWG, 90/426/EWG, 90/427/EWG, 90/428/EWG, 90/429/EWG, 90/539/EWG, 91/68/EWG, 91/496/EWG, 92/35/EWG, 92/65/EWG, 92/66/EWG, 92/119/EWG, 94/28/WE, 2000/75/WE, decyzję 2000/258/WE oraz dyrektywy: 2001/89/WE, 2002/60/WE i 2005/94/WE (Dz. Urz. UE L 219 z 14.08.2008, str. 40).”;

2) w art. 6 w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) systemu teleinformatycznego na potrzeby oceny wartości użytkowej lub hodowlanej,”;

3) w art. 13 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Dla rodów drobiu w poszczególnych jego gatunkach, każdego z gatunków zwierząt futerkowych oraz linii hodowlanych pszczoł prowadzi się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej tylko jedną księgę.”;

4) w art. 14 uchyla się ust. 2;

5) w art. 17:

a) w ust. 3:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) odpis z Krajowego Rejestru Sądowego – w przypadku podmiotów podlegających obowiązkowi wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego;”,

– dodaje się pkt 5 – 13 w brzmieniu:

„5) program hodowlany;

6) wzorzec rasy, odmiany oraz standard hodowlany dla części wstępnej księgi;

7) opis sposobu identyfikacji zwierząt;

8) zakres informacji o zwierzętach wpisywanych do księgi;

9) zakres prowadzenia oceny wartości użytkowej niezbędny do realizacji programu hodowlanego;

10) opis metody prowadzenia oceny wartości hodowlanej;

11) opis sposobu prowadzenia selekcji oraz zasady doboru zwierząt do kojarzeń;

12) opis systemu kontroli danych o zwierzętach wpisanych do ksiąg;

13) minimalne wymagania, jakie powinny spełniać zwierzęta wpisywane do części wstępnej księgi.”,

b) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Minister właściwy do spraw rolnictwa sporządza, w sposób określony przez Komisję Europejską, wykaz uznanych związków hodowców lub innych podmiotów prowadzących księgi, o których mowa w ust. 1, aktualizuje go i umieszcza na stronie internetowej administrowanej przez urząd obsługujący tego ministra.”;

6) w art. 18 w ust. 3:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wzorzec rasy, odmiany, rodu lub linii hodowlanej oraz standard hodowlany dla części wstępnej księgi;”

b) dodaje się pkt 12 i 13 w brzmieniu:

„12) statut lub umowę, na podstawie których działa związek hodowców lub inny podmiot;

13) odpis z Krajowego Rejestru Sądowego – w przypadku podmiotów podlegających obowiązkowi wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego.”;

7) w art. 19 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku rezygnacji z prowadzenia księgi, o której mowa w art. 17 i 18, a także, jeżeli program hodowlany lub krajowy program hodowlany dla gatunku, rasy, odmiany, rodu, linii, płci lub stada, dla których prowadzi się tę księgę, nie może być realizowany, związek hodowców lub inny podmiot, który prowadzi daną księgę, składają do ministra właściwego do spraw rolnictwa wnioski o wydanie zgody na zakończenie jej prowadzenia.”;

8) w art. 21 w ust. 3:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) odpis z Krajowego Rejestru Sądowego – w przypadku podmiotów podlegających obowiązkowi wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego.”;

b) dodaje się pkt 5 – 11 w brzmieniu:

„5) program krzyżowania zawierający określenie cech użytkowych podlegających doskonaleniu oraz opis komponentów i metod krzyżowania;

6) opis sposobu identyfikacji zwierząt;

7) opis systemu rejestracji danych o pochodzeniu zwierząt, w tym spokrewnienia zwierząt;

8) zakres informacji o zwierzętach wpisywanych do rejestru;

9) zakres prowadzenia oceny wartości użytkowej niezbędny do realizacji programu krzyżowania;

10) opis metody prowadzenia oceny wartości hodowlanej;

11) opis systemu kontroli danych o zwierzętach wpisanych do rejestru.”;

9) w art. 22 w ust. 3 dodaje się pkt 9 i 10 w brzmieniu:

„9) statut lub umowę, na podstawie których działa związek hodowców lub inny podmiot;

10) odpis z Krajowego Rejestru Sądowego – w przypadku podmiotów podlegających obowiązkowi wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego.”;

10) po art. 22 dodaje się art. 22a w brzmieniu:

„Art. 22a. 1. W przypadku rezygnacji z prowadzenia rejestru, o którym mowa w art. 21 i 22, a także, jeżeli program krzyżowania określony dla danego rejestru nie może być realizowany, związek hodowców lub inny podmiot, które prowadzą dany rejestr, składają do ministra właściwego do spraw rolnictwa wnioski o wydanie zgody na zakończenie jego prowadzenia.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa wydaje, w drodze decyzji administracyjnej, zgodę, o której mowa w ust. 1.”;

11) w art. 26:

a) w ust. 7:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dane umożliwiające identyfikację dawcy lub dawców tego materiału, a w przypadku:

a) buhaja – numer identyfikacyjny, pod jakim buhaj ten został zarejestrowany w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 6 pkt 2 lit. a,

b) zarodka – wyniki badania grup krwi lub markerów DNA dawców zarodka;”;

– w pkt 4 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) wyniki międzynarodowej oceny wartości hodowlanej przeprowadzonej przez organ referencyjny, o którym mowa w przepisach Unii

Europejskiej dotyczących oceny wartości użytkowej i hodowlanej bydła, jeżeli jest ona przeprowadzana dla danej rasy,”

b) dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

„10. Informacje dotyczące wyników:

- 1) międzynarodowej oceny buhajów, o których mowa w ust. 7 pkt 4 lit. b lub c,
 - 2) badań, o których mowa w ust. 7 pkt 4 lit. d
- zawarte w ofertach, materiałach reklamowych i marketingowych przeznaczonych dla hodowców, podaje się w języku polskim.”;

12) w art. 29 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Reproduktry koniowatych lub nasienie od nich pochodzące wykorzystuje się w rozrodzie, jeżeli reproduktry te są wpisane do ksiąg lub rejestrów i spełniają wymagania określone w programie hodowlanym danej rasy lub odmiany w obrębie rasy.”;

13) w art. 32 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do wniosku dołącza się opinię właściwego związku hodowców lub innego podmiotu prowadzących księgę lub rejestr o spełnianiu przez buhaja lub jego nasienie wymagań określonych w programie hodowlanym lub programie krzyżowania zwierząt, wydawaną nie później niż w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku o jej wydanie.”;

14) w art. 34 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) przekazuje do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 6 pkt 2 lit. a, informacje o zabiegach sztucznego unasienniania wykonanych w stadach bydła ras mlecznych objętych oceną wartości użytkowej.”;

15) w art. 35 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw rolnictwa cofa zezwolenie na prowadzenie działalności, o której mowa w ust. 1, jeżeli:

- 1) nie jest realizowany program oceny i selekcji reproduktorów, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, lub
- 2) podmiot przechowuje lub wprowadza do obrotu nasienie niespełniające wymagań określonych w art. 29 ust. 3 lub 5 lub art. 32 ust. 1.”;

16) w art. 44:

a) w ust. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) są planowane w danym roku, z podaniem przyczyn uzasadniających zastosowanie odstępstw od warunków określonych w ust. 2 przy organizacji tych zawodów.”,

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Minister właściwy do spraw rolnictwa przekazuje informacje, o których mowa w ust. 5 pkt 2, innym państwom członkowskim Unii Europejskiej i podaje je do publicznej wiadomości na stronie internetowej administrowanej przez urząd obsługujący tego ministra.”;

17) w art. 47 dodaje się pkt 12 w brzmieniu:

„12) przechowuje lub wprowadza do obrotu nasienie reproduktorów niespełniające wymagań określonych w art. 29 ust. 3 lub 5 lub art. 32 ust. 1.”.

Art. 2. Do dokumentu handlowego dołączonego do partii materiału biologicznego wprowadzonej do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 3. Do postępowań w sprawach o uznanie związków hodowców lub innych podmiotów, o których mowa w art. 17, 18, 21 lub 22 ustawy wymienionej w art. 1, wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾Przepisy ustawy wdrażają postanowienia dyrektywy Rady 2008/73/WE z dnia 15 lipca 2008 r. upraszczającej procedury dotyczące podawania i publikowania informacji z dziedziny weterynarii i zootechniki oraz

zmieniającej dyrektywy: 64/432/EWG, 77/504/EWG, 88/407/EWG, 88/661/EWG, 89/361/EWG, 89/556/EWG, 90/426/EWG, 90/427/EWG, 90/428/EWG, 90/429/EWG, 90/539/EWG, 91/68/EWG, 91/496/EWG, 92/35/EWG, 92/65/EWG, 92/66/EWG, 92/119/EWG, 94/28/WE, 2000/75/WE, decyzję 2000/258/WE oraz dyrektywy: 2001/89/WE, 2002/60/WE i 2005/94/WE (Dz. Urz. UE L 219 z 14.08.2008, str. 40).

UZASADNIENIE

Projekt ustawy zmieniającej ustawę z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr 133, poz. 921 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1056), zwanej dalej „ustawą”, ma na celu wprowadzenie do porządku prawnego przepisów dyrektywy Rady 2008/73/WE z dnia 15 lipca 2008 r. upraszczającej procedury dotyczące podawania i publikowania informacji z dziedziny weterynarii i zootechniki oraz zmieniającej dyrektywy: 64/432/EWG, 77/504/EWG, 88/407/EWG, 88/661/EWG, 89/361/EWG, 89/556/EWG, 90/426/EWG, 90/427/EWG, 90/428/EWG, 90/429/EWG, 90/539/EWG, 91/68/EWG, 91/496/EWG, 92/35/EWG, 92/65/EWG, 92/66/EWG, 92/119/EWG, 94/28/WE, 2000/75/WE, decyzję 2000/258/WE oraz dyrektywy: 2001/89/WE, 2002/60/WE i 2005/94/WE (Dz. Urz. UE L 219 z 14.08.2008, str. 40) w zakresie dotyczącym zootechniki. Pozostałe przepisy wyżej wymienionej dyrektywy zostaną wdrożone przez zmianę ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2008 r. Nr 213, poz. 1342). Wszystkie państwa członkowskie Unii Europejskiej są obowiązane do wdrożenia postanowień tej dyrektywy do dnia 1 stycznia 2010 r., natomiast dyrektywa ta nie określa szczegółowo sposobu przeprowadzenia tej transpozycji.

Przepisy dyrektywy 2008/73/WE (art. 2 dyrektywy, który wprowadza zmiany w dyrektywie 77/504/EWG, art. 4 dyrektywy, który wprowadza zmiany w dyrektywie 88/661/EWG, art. 5, który wprowadza zmiany w dyrektywie 89/361/EWG i art. 8, który wprowadza zmiany w dyrektywie 90/427/EWG) nakładają na państwa członkowskie obowiązek sporządzania i aktualizacji wykazu związków hodowców lub innych podmiotów, które zostały urzędowo uznane przez właściwą władzę danego państwa członkowskiego do prowadzenia lub zakładania ksiąg hodowlanych dla bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych oraz do udostępniania tego wykazu innym państwom członkowskim Unii Europejskiej oraz opinii publicznej. Transpozycja wyżej wymienionych obowiązków wynikających z dyrektywy 2008/73/WE została dokonana przez dodanie w art. 17 ustawy ust. 7 (art. 1 pkt 5 lit. b projektu ustawy) w brzmieniu: „Minister właściwy do spraw rolnictwa sporządza w sposób określony przez Komisję Europejską wykaz uznanych związków hodowców lub innych podmiotów prowadzących księgi, o których mowa w ust. 1, aktualizuje go i umieszcza na stronie internetowej administrowanej przez urząd obsługujący tego ministra”.

Przyjęty w projekcie ustawy sposób transpozycji jest konsekwencją przepisu art. 3 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym, jeżeli przepisy prawodawstwa zootechnicznego Unii Europejskiej przyznają kompetencje lub nakładają obowiązek wykonania określonych zadań lub czynności przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwą władzę albo właściwy organ to te kompetencje i uprawnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przysługują ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa. Wybór Internetu jako formy udostępnienia wykazu spełnia wymóg równoczesnego udostępnienia tego wykazu opinii publicznej i innym państwom członkowskim. Wykaz będzie sporządzany w sposób określony przez Komisję Europejską oraz umieszczany na specjalnej stronie internetowej administrowanej przez urząd obsługujący ministra właściwego do spraw rolnictwa.

W związku z wdrożeniem do ustawy postanowień dyrektywy 2008/73/WE uzupełniono odnośnik nr 1 do ustawy informujący, jakie akty wspólnotowe wdraża ustawa (art. 1 pkt 1 projektu ustawy).

Nowe brzmienie lit. a w art. 6 pkt 2 (art. 1 pkt 2 projektu ustawy) oraz pkt 4 w art. 34 ust. 1 (art. 1 pkt 14 projektu ustawy) wynika z przepisów ustawy z dnia 4 września 2008 r. o zmianie ustaw w celu ujednoczenia terminologii informatycznej (Dz. U. Nr 171, poz. 1056). Ustawa ta wprowadziła zmianę brzmienia pkt 1 w art. 34 ust. 2 ustawy i zastąpiła określenie „system informatyczny” określeniem „system teleinformatyczny”, dlatego niezbędne jest wprowadzenie tego określenia w pozostałych przepisach ustawy.

Dodanie w art. 13 ust. 6 (art. 1 pkt 3 projektu ustawy) ma na celu jednoznaczne wskazanie, że na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może być prowadzona tylko jedna księga dla rodów drobiu w poszczególnych jego gatunkach, każdego z gatunków zwierząt futerkowych oraz linii hodowlanych pszczół. Możliwość prowadzenia księgi tylko przez jeden podmiot zapewni, że na terenie całego kraju realizowany będzie jednolity program hodowlany, a uzyskane wyniki oceny wartości użytkowej prowadzonej zgodnie z zakresem i metodyką opracowaną przez podmiot upoważniony do jej prowadzenia będą mogły być porównywane.

Uchylenie w art. 14 ust. 2 (art. 1 pkt 4 projektu ustawy) uwzględnia zmianę przepisów Unii Europejskiej dotyczących prowadzenia ksiąg bydła wprowadzonej decyzją Komisji z dnia 29 maja 2007 r. zmieniającą decyzję 84/247/EWG i 84/419/EWG w odniesieniu do ksiąg zwierząt zarodowych dla ras z gatunku bydła (Dz. Urz. UE L 140 z 1.06.2007, str. 49), która dopuszcza możliwość prowadzenia części wstępnej księgi dla buhajów. Pozostawienie przepisu, który ograniczałby możliwość prowadzenia tej części księgi jedynie dla buhajów ras

zagrożonych, byłoby sprzeczne z obowiązującą decyzją Komisji.

Księgi bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych, a także rejestry świń, mogą być prowadzone przez związek hodowców lub inny podmiot, które zostały uznane w drodze decyzji administracyjnej przez ministra właściwego do spraw rolnictwa, jeżeli związek ten lub podmiot spełniają wymagania określone w przepisach Unii Europejskiej dotyczących uznawania organizacji prowadzących lub zakładających księgi hodowlane lub rejestry (art. 17 ust. 1 i 2 oraz art. 21 ust. 1 i 2 ustawy), tj. w:

- 1) decyzji Komisji 84/247/EWG z dnia 27 kwietnia 1984 r. ustanawiającej kryteria uznawania stowarzyszeń i organizacji hodowców, które prowadzą lub zakładają księgi zwierząt zarodowych dla zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła (Dz. Urz. WE L 125 z 12.05.1984, str. 58, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 6, str. 50, z późn. zm.),
- 2) decyzji Komisji 89/501/EWG z dnia 18 lipca 1989 r. ustanawiającej kryteria zatwierdzania i nadzoru związków hodowców i organizacji hodowlanych, które zakładają lub prowadzą księgi zwierząt zarodowych świń hodowlanych czystorasowych (Dz. Urz. WE L 247 z 23.08.1989, str. 23; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 9, str. 139),
- 3) decyzji Komisji 90/254/EWG z dnia 10 maja 1990 r. ustanawiającej kryteria zatwierdzania organizacji i stowarzyszeń hodowców, które zakładają lub prowadzą księgi zwierząt zarodowych owiec i kóz hodowlanych czystorasowych (Dz. Urz. WE L 145 z 8.06.1990, str. 30; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 71),
- 4) decyzji Komisji 92/353/EWG z dnia 11 czerwca 1992 r. ustanawiającej kryteria zatwierdzania lub uznawania organizacji lub stowarzyszeń, które prowadzą lub zakładają księgi stadne dla zwierząt z rodziny koniowatych (Dz. Urz. WE L 192 z 11.07.1992, str. 63; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 12, str. 350),
- 5) decyzji Komisji 92/354/EWG z dnia 11 czerwca 1992 r. ustanawiającej niektóre zasady dla zapewnienia koordynacji między organizacjami i stowarzyszeniami, które prowadzą lub zakładają księgi stadne dla zarejestrowanych koniowatych (Dz. Urz. WE L 192 z 11.07.1992, str. 66; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 12, str. 353),

6) decyzji Komisji 89/504/EWG z dnia 18 lipca 1989 r. ustanawiającej kryteria zatwierdzania i nadzoru związków hodowców, organizacji hodowlanych i prywatnych przedsiębiorstw, które zakładają lub prowadzą rejestry świń hodowlanych mieszańców (Dz. Urz. WE L 247 z 23.08.1989, str. 31; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 9, str. 151).

Dodanie pkt 5 – 13 w art. 17 ust. 3 ustawy (art. 1 pkt 5 lit. a tiret drugie projektu ustawy) oraz pkt 5 – 11 w art. 21 ust. 3 ustawy (art. 1 pkt 8 lit. b projektu ustawy), zgodnie z którymi do wniosku o uznanie danego związku hodowców lub innego podmiotu do prowadzenia określonych ksiąg lub rejestrów mają być dołączane dodatkowe dokumenty i informacje, ma na celu potwierdzenie, że dany związek hodowców lub inny podmiot ubiegający się o to uznanie spełnia wymagania określone w wyżej wymienionych decyzjach Komisji Europejskiej, niezbędne do prowadzenia tych ksiąg lub rejestrów oraz że kieruje się zasadami określonymi w tych przepisach.

Nowe brzmienie pkt 2 w art. 18 ust. 3 ustawy i dodanie pkt 12 i 13 w tym ustępie (art. 1 pkt 6 lit. a i b projektu ustawy) oraz dodanie pkt 9 i 10 w art. 22 ust. 3 ustawy (art. 1 pkt 9 projektu ustawy) nakłada na związki hodowców lub inne podmioty, które ubiegają się o prowadzenie ksiąg hodowlanych dla drobiu, zwierząt futerkowych i pszczoł oraz rejestrów dla zwierząt gospodarskich innych niż świnie, obowiązek przedłożenia ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, wraz z wnioskiem o wydanie zezwolenia na prowadzenie danej księgi lub rejestru, statutu lub umowy, na podstawie której działa dany związek hodowców lub inny podmiot, oraz odpisu z Krajowego Rejestru Sądowego (KRS), jeżeli podmiot podlega obowiązkowi wpisu do KRS. W dotychczas obowiązującej ustawie, zgodnie z art. 17 ust. 3 pkt 1 i 2 oraz art. 21 ust. 3 pkt 1 i 2, obowiązek przedłożenia tych dokumentów spoczywał tylko na związkach hodowców lub innych podmiotach, które ubiegały się o uznanie do prowadzenia ksiąg hodowlanych dla bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych oraz do prowadzenia rejestrów świń. Wprowadzenie tego przepisu spowoduje, że wszystkie związki hodowców lub inne podmioty będą obowiązane do składania takich samych dokumentów określających zasady, na jakich działa dany związek lub podmiot, jednocześnie zapewniając im możliwość potwierdzenia przestrzegania zasad równego traktowania swoich członków.

O uznanie do prowadzenia ksiąg bydła, świń, owiec, kóz, koniowatych, drobiu i zwierząt futerkowych, a także do prowadzenia rejestrów świń oraz rejestrów zwierząt gospodarskich innych niż świnie mogą się ubiegać związki hodowców lub inne podmioty.

O to uznanie mogą się ubiegać podmioty podlegające obowiązkowi wpisu do KRS, jak również te, które takiemu obowiązkowi nie podlegają. W celu usunięcia ewentualnych wątpliwości na etapie rozpatrywania wniosku o uznanie, proponuje się doprecyzować przepisy ustawy, wskazując, że do wniosku dołącza się odpis z KRS tylko w przypadku podmiotów podlegających obowiązkowi wpisu do tego rejestru (art. 1 pkt 5 lit. a tiret pierwsze, pkt 6 lit. b, pkt 8 lit. a oraz pkt 9 projektu ustawy).

Nowe brzmienie ust. 1 w art. 19 (art. 1 pkt 7 projektu ustawy) ma na celu wprowadzenie możliwości wydania przez ministra właściwego do spraw rolnictwa zgody na zakończenie prowadzenia księgi nie tylko w przypadku, gdy program hodowlany lub krajowy program hodowlany określony dla danej księgi nie może być dalej realizowany, ale również w przypadku rezygnacji z dalszego jej prowadzenia przez związek hodowców lub inny podmiot, które zostały upoważnione do prowadzenia tej księgi. W takim przypadku złożenie wniosku o rezygnacji z dalszego prowadzenia księgi byłoby podstawą do wydania zgody na zakończenie prowadzenia tej księgi.

Zaproponowano również wprowadzenie nowego art. 22a (art. 1 pkt 10 projektu ustawy), który umożliwiłby ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa wydanie zgody na zakończenie prowadzenia rejestru, w przypadku rezygnacji związku hodowców lub innego podmiotu upoważnionego do prowadzenia tego rejestru z dalszego jego prowadzenia lub w przypadku, gdy program krzyżowania zwierząt określony dla tego rejestru nie może być dalej realizowany.

Nowe brzmienie pkt 1 w art. 26 ust. 7 ustawy (art. 1 pkt 11 lit. a tiret pierwsze projektu ustawy) ma na celu uporządkowanie informacji, jakie mają być zawarte w dokumencie handlowym dołączanym do każdej partii materiału biologicznego wprowadzanej do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Wystawiający dokument handlowy będzie obowiązany do umieszczenia na tym dokumencie numeru identyfikacyjnego buhaja dawcy nasienia, pod którym buhaj ten został zarejestrowany w systemie teleinformatycznym prowadzonym na potrzeby oceny wartości użytkowej przez podmiot prowadzący tę ocenę, a także do dołączania wyników badania grup krwi lub markerów DNA dawców zarodka. Wprowadzenie tego obowiązku ma na celu prawidłową identyfikację buhajów, których nasienie jest wykorzystywane do sztucznego unasienniania bydła, a także umożliwienie hodowcom, którzy nabyli zarodki, potwierdzenia pochodzenia zwierząt urodzonych w wyniku embriotransferu. Okazało się bowiem, że podmioty oferujące zarodki do sprzedaży nie zawsze posiadają dokumenty niezbędne do potwierdzenia pochodzenia

zwierząt urodzonych w wyniku embriotransferu. Również podmioty, które wprowadzają do obrotu nasienie buhajów często posługują się numerami identyfikacyjnymi, pod którymi buhaje te zostały zarejestrowane w państwach, z których nasienie zostało sprowadzone na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W skrajnych przypadkach okazywało się, że buhaj był wprowadzany do obrotu pod kilkoma różnymi numerami identyfikacyjnymi. Aby uporządkować tę sytuację i zagwarantować, że na dokumentach handlowych nie będą występowały różne numery identyfikacyjne tego samego buhaja, niezbędne jest wprowadzenie obowiązku posługiwania się tylko numerem identyfikacyjnym buhaja zgodnym z numerem, pod jakim buhaj ten został po raz pierwszy zarejestrowany w państwie, w którym się urodził. Zaproponowana zmiana ma również na celu wyjaśnienie wątpliwości, kiedy na dokumencie handlowym powinna być podawana informacja na temat wyniku międzynarodowej oceny wartości hodowlanej buhaja przeprowadzonej przez INTERBULL. Zgodnie z nowym brzmieniem lit. b w art. 26 ust. 7 pkt 4 ustawy (art. 1 pkt 11 lit. a tiret drugie projektu ustawy) obowiązek, o którym mowa powyżej, dotyczy tylko ras, dla których ocena wartości hodowlanej jest prowadzona przez INTERBULL. Aktualnie INTERBULL nie prowadzi oceny wartości hodowlanej dla buhajów ras mięsnych.

Dodanie ust. 10 w art. 26 ustawy (art. 1 pkt 11 lit. b projektu ustawy) ma na celu zapewnienie hodowcom dostępu do wiarygodnych informacji na temat wartości hodowlanej buhajów, których nasienie jest oferowane do sprzedaży. Informacja ta ma być udostępniana nie tylko na dokumentach handlowych dołączanych do każdej partii nasienia wprowadzanej do obrotu, ale również we wszelkich ofertach oraz materiałach reklamowych i marketingowych kierowanych do hodowcy. Okazało się bowiem, że przedstawiciele firm importujących nasienie buhajów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, rozmawiając z hodowcą i reklamując do sprzedaży nasienie, przedstawiają kolorowe i pięknie wydane materiały reklamowe, w których są podawane wyniki oceny wartości hodowlanej wykonanej w państwie pochodzenia, które nie tylko nie mogą być porównane do wyników uzyskanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ale również brakuje w nich informacji, które pozwoliłyby zinterpretować podane wyniki i ocenić wartość hodowlaną tego buhaja w stosunku do innych buhajów ocenionych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Wyniki oceny międzynarodowej buhajów przeprowadzonej przez INTERBULL pozwalają bezpośrednio porównywać wartość hodowlaną buhajów znajdujących się na liście. W przypadku nasienia buhajów rasy holsztyńsko-fryzyjskiej, które jest najczęściej oferowane do sprzedaży, wyniki oceny międzynarodowej są przeliczane na tzw. „bazę polską” i są publikowane na stronie internetowej przez Instytut Zootechniki – Państwowy Instytut

Badawczy, zwany dalej „Instytutem Zootechniki”, co pozwala na bezpośrednie porównywanie wartości hodowlanej każdego importowanego buhaja z buhajami ocenionymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Podmioty importujące nasienie i oferujące je do sprzedaży na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej umieszczają wyniki tej oceny dopiero na dokumencie handlowym, który – zgodnie z art. 26 ust. 7 ustawy – jest dołączany do każdej partii materiału biologicznego wprowadzanego do obrotu, a więc gdy transakcja została już zawarta i nasienie jest przekazywane z banku nasienia do hodowcy. Wprowadzenie obowiązku posługiwania się na każdym etapie transakcji, tj. od przywiezienia nasienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i oferowania go do sprzedaży hodowcom, materiałami informacyjnymi w języku polskim zawierającymi wyniki oceny międzynarodowej, a w przypadku rasy holsztyńsko-fryzyjskiej również wynikami oceny międzynarodowej przeliczonymi na tzw. „bazę polską”, umożliwi hodowcom podejmowanie decyzji o zakupie buhaja na podstawie wiarygodnych informacji, a jednocześnie utrudni nieuczciwym sprzedawcom nasienia wprowadzanie hodowców w błąd twierdzeniem, że buhaje te są zawsze lepsze od buhajów ocenionych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Nowe brzmienie ust. 5 w art. 29 ustawy (art. 1 pkt 12 projektu ustawy) ma na celu doprecyzowanie wymagań, jakie powinny spełniać reproduktory koniowatych lub nasienie od nich pochodzące, aby mogło być wykorzystywane w rozrodzie, ponieważ dotychczasowe brzmienie przepisu mogło sugerować, że w rozrodzie koniowatych nie mogą być wykorzystywane reproduktory (lub ich nasienie) ras, dla których na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie są prowadzone księgi hodowlane, lub żaden z programów hodowlanych realizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie zezwalał na wykorzystanie reproduktorów tej rasy. Nowe brzmienie przepisu jednoznacznie określa, że hodowcy mogą wykorzystywać w rozrodzie wszystkie ogiery lub ich nasienie, które zostały wpisane do ksiąg hodowlanych i spełniają wymagania stawiane reproduktorom w programie hodowlanym określonym dla tej księgi, do której został wpisany dany ogier, niezależnie czy księga dla tej rasy jest prowadzona na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, czy też nie.

Nowe brzmienie art. 32 ust. 3 (art. 1 pkt 13 projektu ustawy) ma na celu doprecyzowanie warunków wydawania przez związek hodowców lub inny podmiot prowadzący księgę lub rejestr pozytywnej opinii na temat wykorzystania w sztucznym unasiennianiu bydła buhaja lub jego nasienia pochodzącego z państwa niebędącego członkiem Unii Europejskiej. Wydawana przez prowadzącego księgę lub rejestr opinia,

będąca podstawą do wydania przez ministra właściwego do spraw rolnictwa zgody na wykorzystanie danego buhaja lub jego nasienia, ma potwierdzać spełnienie przez buhaja warunków określonych w programie hodowlanym lub programie krzyżowania zwierząt.

Nowe brzmienie ust. 5 w art. 35 ustawy (art. 1 pkt 15 projektu ustawy) ma na celu cofnięcie przez ministra właściwego do spraw rolnictwa decyzji zezwalającej na prowadzenie działalności w zakresie przechowywania i dostarczania nasienia w przypadku, gdy podmiot ten przechowuje lub wprowadza do obrotu nasienie, które nie spełnia wymagań określonych w ustawie. Zgodnie z dotychczas obowiązującymi przepisami zezwolenie na prowadzenie takiej działalności było cofane jedynie w przypadku, gdy powiatowy lekarz weterynarii po stwierdzeniu naruszenia przez podmiot przepisów o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt cofnął decyzję stwierdzającą spełnienie wymagań weterynaryjnych określonych dla tego typu działalności. Działalność w zakresie przechowywania i dostarczania nasienia mogła być zatem prowadzona również wtedy, gdy Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt w trakcie kontroli stwierdziło, że podmiot ten, naruszając przepisy ustawy, przechowywał lub wprowadzał do obrotu nasienie, które nie spełniało wymagań określonych w ustawie.

Nowe brzmienie pkt 2 w art. 44 ust. 5 ustawy (art. 1 pkt 16 lit. a projektu ustawy) oraz nowe brzmienie ust. 8 w tym artykule (art. 1 pkt 16 lit. b projektu ustawy) ma na celu wdrożenie postanowień dyrektywy 2008/73/WE, która nakłada na państwa członkowskie obowiązek informowania innych państw członkowskich oraz opinii publicznej o planowanych w danym roku zawodach konnych, w których organizator zawodów ma zamiar skorzystać z odstępstwa od obowiązku równego traktowania koniowatych wpisanych do ksiąg prowadzonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i koniowatych wpisanych do ksiąg prowadzonych na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej w zakresie warunków udziału w tych zawodach, kryteriów sędziowania oraz nagród pieniężnych lub zysków, które pochodzą z tych zawodów. Po wprowadzeniu proponowanej zmiany organizator zawodów będzie obowiązany do poinformowania ministra właściwego do spraw rolnictwa, do dnia 31 marca, o planowanych w danym roku zawodach, w których nie będzie zastosowana powyższa zasada wraz z podaniem przyczyn uzasadniających odstępstwa od jej stosowania, a minister właściwy do spraw rolnictwa przekaże uzyskane informacje innym państwom członkowskim i opinii publicznej.

Dodanie pkt 12 w art. 47 ustawy (art. 1 pkt 17 projektu ustawy) jest konsekwencją nadania nowego brzmienia ust. 5 w art. 35 ustawy, zgodnie z którym minister właściwy do

spraw rolnictwa cofa zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie przechowywania i dostarczania nasienia podmiotom, które przechowują i wprowadzają do obrotu nasienie niespełniające wymagań określonych w ustawie. W takim przypadku właściwe jest, aby podmiot, który narusza przepisy ustawy i przechowuje oraz oferuje do sprzedaży nasienie rozplodników, które nie powinno być wykorzystywane w sztucznym unasiennianiu, był zagrożony karą za popełnienie wykroczenia. Wprowadzenie tego przepisu pozwoli również pokrzywdzonym hodowcom, którzy w dobrej wierze kupili i wykorzystali to nasienie, na dochodzenie swoich roszczeń na drodze sądowej. Potomstwo urodzone po ojcach niespełniających wymagań określonych w niniejszej ustawie nie może być bowiem wpisane do ksiąg hodowlanych.

Proponuje się, aby dokumenty handlowe dołączane do przesyłek materiału biologicznego wprowadzonego do obrotu przed wejściem w życie nowych przepisów nie musiały być uzupełniane o informacje, których zamieszczenia wymagać będą nowe przepisy ustawy (art. 2 projektu ustawy).

Proponuje się, aby do postępowań w sprawach o uznanie związków hodowców lub innych podmiotów, o których mowa w art. 17, 18, 21 lub 22 ustawy, do prowadzenia ksiąg lub rejestrów, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, miały zastosowanie przepisy dotychczasowe (art. 3 projektu ustawy). Przepis ten ma na celu ochronę organizacji hodowców lub innych podmiotów, które zostały uznane do prowadzenia ksiąg hodowlanych dla bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych oraz rejestrów świń na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów ustawy. Podmioty te nie będą obowiązane do uzupełnienia swoich wniosków o uznanie o dokumenty, których złożenia wymagać będą nowe przepisy ustawy.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy został udostępniony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337). Od dnia udostępnienia projektu ustawy w Biuletynie Informacji Publicznej nie zgłoszono zainteresowania pracami nad projektem ustawy (zgłoszenie w rozumieniu art. 7 wyżej wymienionej ustawy).

Projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania

krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), ponieważ nie zawiera norm o charakterze technicznym.

Projekt ustawy został zgłoszony do programu prac legislacyjnych Rady Ministrów na okres lipiec – wrzesień 2009 r.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana ustawa

Projekt ustawy będzie miał wpływ na związki hodowców lub inne podmioty, które będą ubiegały się o zezwolenie na prowadzenie ksiąg hodowlanych oraz rejestrów. Podmioty te będą zobowiązane do złożenia dokumentów, które potwierdzą, w przypadku podmiotów ubiegających się o uznanie ksiąg dla bydła, świń, owiec, kóz lub koniowatych oraz rejestrów dla świń, że dany związek hodowców lub inny podmiot ubiegający się o to uznanie, spełnia wymagania określone w przepisach Komisji Europejskiej dotyczących uznawania organizacji prowadzących lub zakładających księgi hodowlane.

W przypadku związków hodowców lub innych podmiotów, które ubiegają się o prowadzenie ksiąg hodowlanych dla drobiu, zwierząt futerkowych i pszczół oraz rejestrów dla zwierząt gospodarskich innych niż świnie będą one dodatkowo, w porównaniu z dotychczas obowiązującymi przepisami, obowiązane do przedłożenia statutu lub umowy, na podstawie której działa dany związek hodowców lub inny podmiot, oraz odpisu z KRS, jeżeli podmiot podlega obowiązkowi wpisu do KRS. Wprowadzenie tych przepisów spowoduje, że związki hodowców lub inne podmioty ubiegające się o uznanie lub zezwolenie na prowadzenie określonej księgi lub rejestru będą musiały ponieść jedynie minimalne koszty związane z wykonaniem dodatkowej kopii posiadanych dokumentów, tj. statutu i odpisu z KRS.

Projekt ustawy będzie miał również wpływ na działalność podmiotów wprowadzających do obrotu nasienie buhajów, gdyż w przypadku stwierdzenia, że podmioty te przechowują lub wprowadzają do obrotu nasienie niespełniające wymagań określonych w ustawie, zezwolenie na prowadzenie przez te podmioty takiej działalności może zostać cofnięte.

Wejście w życie projektu ustawy będzie miało wpływ również na organizatorów zawodów konnych, którzy będą obowiązani do informowania ministra właściwego do spraw rolnictwa o planowanych w danym roku zawodach, w których organizator zawodów ma zamiar skorzystać z odstępstwa od obowiązku równego traktowania koniowatych wpisanych do ksiąg prowadzonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i koniowatych wpisanych do ksiąg prowadzonych na terenie innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej w zakresie warunków udziału w tych zawodach, kryteriów sędziowania oraz nagród pieniężnych lub zysków, które pochodzą z tych zawodów, wraz z uzasadnieniem zastosowania tego

odstępstwa. Projekt ustawy nie wprowadza dodatkowych obowiązków poza obowiązkiem podania uzasadnienia zastosowania odstępstwa od wyżej wymienionych zasad, co nie spowoduje dodatkowych kosztów dla organizatorów zawodów konnych.

2. Wpływ projektowanej ustawy na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na dochody i wydatki budżetu państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

3. Wpływ projektowanej ustawy na rynek pracy

Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ projektowanej ustawy na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie projektu ustawy nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

5. Wpływ projektowanej ustawy na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

6. Konsultacje społeczne

Projekt ustawy był konsultowany z organizacjami społeczno-zawodowymi hodowców zwierząt i instytucjami działającymi w obszarze objętym projektowaną ustawą, między innymi: Polską Federacją Hodowców Bydła i Producentów Mleka, Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego, Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej „POL SUS”, Polskim Związkiem Hodowców Koni, Polskim Klubem Wyścigów Konnych, Związkiem Hodowców i Przyjaciół Wschodniopruskiego Konia Pochodzenia Trakeńskiego w Polsce, Stowarzyszeniem Hodowców i Użytkowników Kłusaków, Polskim Towarzystwem Kuce Szetlandzkie, Polskim Związkiem Owczarskim, Krajową Radą Drobiarską – Izbą Gospodarczą w Warszawie oraz związkami hodowców

zrzeszającymi hodowców poszczególnych gatunków zwierząt futerkowych i pszczół, a także Krajowym Centrum Hodowli Zwierząt, Instytutem Zootechniki i spółkami Skarbu Państwa zajmującymi się sztucznym unasiennianiem zwierząt.

W projekcie ustawy przyjęte zostały uwagi zgłoszone przez Polską Federację Hodowców Bydła i Producentów Mleka dotyczące wprowadzenia obowiązku załączania do dokumentu handlowego, w który zaopatruje się zarodki wprowadzane do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wyników badania grup i białek krwi oraz markerów DNA, co umożliwi hodowcy potwierdzenie pochodzenia zwierząt urodzonych w wyniku embriotransferu. Przyjęta została również uwaga dotycząca wykreślenia ograniczenia prowadzenia części wstępnej księgi wyłącznie dla buhajów ras zagrożonych.

W projekcie ustawy uwzględniono uwagę zgłoszoną przez Instytut Zootechniki dotyczącą wprowadzenia możliwości wydania przez ministra właściwego do spraw rolnictwa zgody na zakończenie prowadzenia księgi w przypadku rezygnacji z dalszego jej prowadzenia złożonej przez związek hodowców lub inny podmiot upoważniony do jej prowadzenia.

Uwzględniona została uwaga zgłoszona przez Stację Hodowli i Unasienniania Zwierząt Sp. z o.o. w Bydgoszczy dotycząca wprowadzenia obowiązku umieszczania na ofertach i w materiałach reklamowych kierowanych do hodowców informacji o stwierdzonym u buhajów nosicielstwie wad genetycznych.

Nie został uwzględniony wniosek Krajowej Izby Producentów Drobiu i Pasz w Poznaniu o uchylenie w ustawie wszystkich regulacji dotyczących prowadzenia hodowli drobiu, zwierząt futerkowych i pszczół. Za odrzuceniem przyjęcia tego wniosku wypowiedziała się Krajowa Rada Drobiarska – Izba Gospodarcza w Warszawie, która prowadzi księgi drobiu oraz ocenę wartości użytkowej i hodowlanej drobiu, Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt, Instytut Zootechniki, który prowadzi księgi dla rodów drobiu objętych ochroną zasobów genetycznych oraz Polski Związek Pszczelarski. Wszystkie te podmioty wyraziły swój sprzeciw wobec wniosku złożonego przez Krajową Izbę Producentów Drobiu i Pasz i stwierdziły, że podmiot zrzeszający wyłącznie producentów drobiu nie powinien wypowiadać się w sprawach, które nie dotyczą jej członków, a tym bardziej składać wniosków, które miałyby negatywny wpływ na interesy hodowców drobiu, zwierząt futerkowych i pszczół.

Nie zostały również uwzględnione propozycje zgłoszone przez Stację Hodowli i Unasienniania Zwierząt Sp. z o.o. w Bydgoszczy dotyczące wprowadzenia obowiązku rejestrowania przez hodowców, którzy sami sztucznie unasienniają swoje krowy oraz

inseminatorów świadczących usługi w zakresie sztucznego unasienniania, informacji o wszystkich zabiegach sztucznego unasienniania wykonanych w stadach, które nie są objęte oceną wartości użytkowej. Propozycja ta nie została przyjęta, gdyż nie ma ogólnopolskiego systemu informatycznego, w którym mogłyby być gromadzone informacje o wszystkich zabiegach sztucznego unasienniania wykonanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a podjęcie decyzji o stworzeniu takiego systemu wymagałoby przede wszystkim podjęcia decyzji o źródle jego finansowania oraz wskazania podmiotu, który byłby odpowiedzialny za jego stworzenie i prowadzenie.

Proponowane przez spółki zajmujące się sztucznym unasiennianiem zwierząt udostępnienie programu INSEMIK do rejestrowania zabiegów wykonanych w stadach, które nie są objęte oceną wartości użytkowej, związane byłoby z koniecznością ponoszenia przez inseminatorów kosztów rejestrowania tych danych i ich przetwarzania przez ZETO Olsztyn, a także koszty dostosowania systemu do użytkowania go przez podmioty zewnętrzne. Wątpliwości budzi również możliwość wykorzystania tych informacji w praktyce. Nie uwzględniono również wniosku o nałożenie na ministra właściwego do spraw rolnictwa obowiązku prowadzenia rejestru osób uprawnionych do wykonywania usług z zakresu sztucznego unasienniania. Ponieważ zawód inseminatora nie znajduje się na liście zawodów regulowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nie można wprowadzić obowiązku rejestracji wszystkich osób uprawnionych do jego wykonywania, tym bardziej, że usługi w zakresie sztucznego unasienniania mogą wykonywać również lekarze weterynarii.

Nie zostały uwzględnione uwagi zgłoszone przez Instytut Zootechniki dotyczące nałożenia na inseminatorów obowiązku zapewnienia wszystkim hodowcom zakwalifikowanym do udziału w programie ochrony zasobów genetycznych bydła nasienia buhajów dopuszczonych do udziału w tym programie. Obowiązek używania do kojarzeń z krowami zakwalifikowanymi do udziału w programie ochrony wyłącznie nasienia pochodzącego od buhajów wskazanych przez podmiot koordynujący realizację programów ochrony spoczywa na hodowcy, który, zgłaszając chęć uczestnictwa w tym programie, zobowiązuje się do przestrzegania określonych zasad. Nie można zatem obowiązków hodowcy nakładać na podmioty, które nie uczestniczą w realizacji programu.

Nie przyjęto również wniosku o nałożenie na spółki Skarbu Państwa zajmujące się sztucznym unasiennianiem obowiązku przekazywania do Banku Zasobów Genetycznych prowadzonego przez Instytut Zootechniki określonej liczby porcji nasienia buhajów zakwalifikowanych do udziału w programach ochrony realizowanych dla poszczególnych ras

bydła. Udział spółek zajmujących się sztucznym unasiennianiem zwierząt wynika z potrzeby zapewnienia swoim usługobiorcom nasienia niezbędnego do realizacji przez nich obowiązków wynikających z udziału w programach ochrony i nie ma potrzeby wprowadzać w tym zakresie dodatkowych regulacji i obowiązków.

Nie została przyjęta propozycja Polskiego Związku Hodowców Koni o wykreślenie koniowatych z definicji „zwierzę czystorasowe” i wprowadzenia definicji „koniowatego zarejestrowanego”, gdyż dotychczasowa definicja „zwierzęcia czystorasowego” uwzględniała specjalne zasady wpisywania koniowatych do ksiąg hodowlanych, w tym również możliwość wpisywania do księgi i uznawania pochodzenia po przodkach wpisanych do ksiąg hodowlanych ras biorących udział w programach hodowlanych określonych dla niektórych ras, np. szlachetnej półkrwi, czy rasy wielkopolskiej.

Nie zostały również uwzględnione uwagi, które wykraczały poza zakres objęty projektowaną nowelizacją ustawy, w tym np. zgłoszone przez Polską Federację Hodowców Bydła i Producentów Mleka propozycje w zakresie sposobu przeprowadzania kontroli przez Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt.

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:		projekt ustawy o zmianie ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/ WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾ :		dyrektywa Rady 2008/73/WE z dnia 15 lipca 2008 r. upraszczająca procedury dotyczące podawania i publikowania informacji z dziedziny weterynarii i zootechniki oraz zmieniająca dyrektywy 64/432/EWG, 77/504/EWG, 88/407/EWG, 88/661/EWG, 89/361/EWG, 89/556/EWG, 90/426/EWG, 90/427/EWG, 90/428/EWG, 90/429/EWG, 90/539/EWG, 91/68/EWG, 91/496/EWG, 92/35/EWG, 92/65/EWG, 92/66/EWG, 92/119/EWG, 94/28/WE, 2000/75/WE, decyzję 2000/258/WE oraz dyrektywy 2001/89/WE, 2002/60/WE i 2005/94/WE (Dz. Urz. UE L 219 z 14.08.2008, str. 40).			
		implementacja dotyczy części dyrektywy w zakresie zootechniki .			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ²⁾					
Jednostka redakcyjna	Treść przepisu UE ³⁾	Konieczność wdrożenia T / N	Jednostka redakcyjna	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
Zmiany do dyrektywy 77/504/EWG					
Art. 2 ust. 1	„ <i>Artykuł 4a</i> 1. Państwa członkowskie sporządzają i aktualizują wykaz organów, o których mowa w art. 1 lit. b) tiret pierwsze, które są urzędowo zatwierdzone do prowadzenia lub zakładania ksiąg hodowlanych, i udostępniają ten wykaz innym państwom członkowskim oraz opinii publicznej.	TAK	Art. 1 pkt 5 lit. b	w art. 17 dodaje się ust. 7 w brzmieniu: „7. Minister właściwy do spraw rolnictwa sporządza w sposób określony przez Komisję Europejską wykaz uznanych związków hodowców lub innych podmiotów prowadzących księgi, o których mowa w ust. 1, aktualizuje go i umieszcza na stronie internetowej administrowanej przez urząd obsługujący tego ministra.”;	
Art. 2 ust. 2	2. Szczegółowe zasady jednolitego stosowania niniejszego artykułu mogą zostać przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 8 ust. 2.”.	NIE			

Zmiany do dyrektywy 88/661/EWG

Art. 4 pkt 1 pierwszy akapit	„ <i>Artykuł 4a</i> Państwa członkowskie sporządzają i aktualizują wykaz organów, o których mowa w art. 1 lit. c) tiret pierwsze, i udostępniają ten wykaz innym państwom członkowskim oraz opinii publicznej.	TAK	Art. 1 pkt 5 lit. b	w art. 17 dodaje się ust. 7 w brzmieniu: „7. Minister właściwy do spraw rolnictwa sporządza w sposób określony przez Komisję Europejską wykaz uznanych związków hodowców lub innych podmiotów prowadzących księgi, o których mowa w ust. 1, aktualizuje go i umieszcza na stronie internetowej administrowanej przez urząd obsługujący tego ministra.”;
Art. 4 pkt 1 drugi akapit	Szczegółowe zasady jednolitego stosowania niniejszego artykułu mogą być przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 11 ust. 2.”;	NIE		
Art. 4 pkt 2 pierwszy akapit	„ <i>Artykuł 7a</i> Państwa członkowskie sporządzają i aktualizują wykaz organów, o których mowa w art. 1 lit. d) tiret pierwsze, i udostępniają ten wykaz innym państwom członkowskim oraz opinii publicznej.	TAK	Art. 1 pkt 5 lit. b	w art. 17 dodaje się ust. 7 w brzmieniu: „7. Minister właściwy do spraw rolnictwa sporządza w sposób określony przez Komisję Europejską wykaz uznanych związków hodowców lub innych podmiotów prowadzących księgi, o których mowa w ust. 1, aktualizuje go i umieszcza na stronie internetowej administrowanej przez urząd obsługujący tego ministra.”;
Art. 4 pkt 2 drugi akapit	Szczegółowe zasady jednolitego stosowania niniejszego artykułu mogą być przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 11 ust. 2.”.	NIE		

Zmiany do dyrektywy 89/361/EWG

Art. 5	„ <i>Artykuł 5</i>		Art. 1 pkt	w art. 17 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:
--------	--------------------	--	------------	--

pierwszy akapit	Państwa członkowskie sporządzają i aktualizują wykaz organów, o których mowa w art. 2 lit. b) tiret pierwsze, zatwierdzonych urzędowo do prowadzenia lub zakładania ksiąg hodowlanych owiec lub kóz oraz spełniających kryteria określone zgodnie z art. 4 tiret pierwsze i udostępniają ten wykaz innym państwom członkowskim oraz opinii publicznej.	TAK	5 lit. b	„7. Minister właściwy do spraw rolnictwa sporządza w sposób określony przez Komisję Europejską wykaz uznanych związków hodowców lub innych podmiotów prowadzących księgi, o których mowa w ust. 1, aktualizuje go i umieszcza na stronie internetowej administrowanej przez urząd obsługujący tego ministra.”;	
Art. 5 drugi akapit	Szczegółowe zasady jednolitego stosowania niniejszego artykułu mogą być przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 8.”.	NIE			

Zmiany do dyrektywy 90/427/EWG

Art. 8 pierwszy akapit	<i>„Artykuł 5</i> Państwa członkowskie sporządzają i aktualizują wykaz organów prowadzących lub zakładających księgi stadne, o których mowa w art. 2 lit. c) tiret pierwsze, zatwierdzonych lub uznanych na podstawie kryteriów określonych zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. a), i udostępniają ten wykaz innym państwom członkowskim oraz opinii publicznej.	TAK	Art. 1 pkt 5 lit. b	w art. 17 dodaje się ust. 7 w brzmieniu: „7. Minister właściwy do spraw rolnictwa sporządza w sposób określony przez Komisję Europejską wykaz uznanych związków hodowców lub innych podmiotów prowadzących księgi, o których mowa w ust. 1, aktualizuje go i umieszcza na stronie internetowej administrowanej przez urząd obsługujący tego ministra.”;	
Art. 8 drugi akapit	Szczegółowe zasady jednolitego stosowania niniejszego artykułu mogą być przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 10.”.	NIE			

Zmiany do dyrektywy 90/428/EWG

Art. 9	„2. Jednak — obowiązki, o których mowa w art. 3, nie dotyczą organizacji: a) zawodów z wyłącznym udziałem zwierząt z	TAK	Art. 1 pkt 16	w art. 44: a) w ust. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) są planowane w danym roku, z podaniem przyczyn uzasadniających	
--------	---	-----	---------------	--	--

	<p>rodziny koniowatych zarejestrowanych w księdze stadnej organizowanych do celów poprawy wartości hodowli;</p> <p>b) zawodów regionalnych, których celem jest selekcja zwierząt z rodziny koniowatych;</p> <p>c) imprez historycznych lub tradycyjnych.</p> <p>Państwa członkowskie zamierzające skorzystać z tej możliwości uprzednio powiadamiają o swym zamiarze i jego uzasadnieniu inne państwa członkowskie oraz opinię publiczną,</p> <p>— w przypadku poszczególnych zawodów konnych lub rodzajów zawodów konnych państwa członkowskie są upoważnione do wskazania, przez organy urzędowo zatwierdzone lub uznane do tego celu, określonej części kwot nagród pieniężnych lub zysków, o których mowa w ust. 1 lit. c), przeznaczonej na ochronę, rozwój i doskonalenie hodowli.</p> <p>Część ta nie może przekraczać 20 % od roku 1993.</p> <p>Pozostałe państwa członkowskie oraz opinię publiczną powiadamia się o kryteriach podziału uzyskanych tą drogą środków w przedmiotowym państwie członkowskim.”.</p>			<p>zastosowanie odstępstw od warunków określonych w ust. 2 przy organizacji tych zawodów.”,</p> <p>b) ust. 8 otrzymuje brzmienie: „8. Minister właściwy do spraw rolnictwa przekazuje informacje, o których mowa w ust. 5 pkt 2, innym państwom członkowskim Unii Europejskiej i podaje je do publicznej wiadomości na stronie internetowej administrowanej przez urząd obsługujący tego ministra.”;</p>	
--	--	--	--	---	--

POZOSTAŁE PRZEPISY PROJEKTU⁴⁾

Jednostka redakcyjna	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
Art. 1 pkt 2	„a) systemu teleinformatycznego na potrzeby oceny wartości użytkowej lub hodowlanej,”;	Zmiana ma charakter porządkowy, ujednolica terminologię użytą w ustawie. Ustawa z dnia 4 września 2008 r. o zmianie ustaw w celu ujednoczenia terminologii informatycznej (Dz. U. Nr 171, poz. 1056) wprowadziła określenie „system teleinformatyczny” jedynie w art. 34 ust. 2 pkt 1 obowiązującej ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich i dlatego niezbędne jest

		wprowadzenie tego określenia w pozostałych przepisach ustawy.
Art. 1 pkt 3	„6. Dla rodów drobiu w poszczególnych jego gatunkach, każdego z gatunków zwierząt futerkowych oraz linii hodowlanych pszczoł prowadzi się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej tylko jedną księgę.”;	Przepis ma na celu jednoznaczne wskazanie, że na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może być prowadzona tylko jedna księga dla rodów drobiu w poszczególnych jego gatunkach, każdego z gatunków zwierząt futerkowych oraz linii hodowlanych pszczoł. Możliwość prowadzenia księgi tylko przez jeden podmiot zapewni, że na terenie całego kraju realizowany będzie jednolity program hodowlany.
Art. 1 pkt 4	w art. 14 uchyla się ust. 2;	Przepis ten wynika z treści decyzji Komisji 2007/371/WE z dnia 29 maja 2007 r. zmieniającej decyzję 84/247/EWG i 84/419/EWG w odniesieniu do ksiąg zwierząt hodowlanych dla ras z gatunku bydła, która dopuszcza możliwość prowadzenia części wstępnej księgi dla buhajów. W związku z tym konieczne jest uchylenie przepisu krajowego, który zezwalał na prowadzenie części wstępnej księgi jedynie dla buhajów ras zagrożonych.
Art. 1 pkt 5 lit. a	w art. 17: a) w ust. 3: – pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) odpis z Krajowego Rejestru Sądowego – w przypadku podmiotów podlegających obowiązkowi wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego;”, – dodaje się pkt 5 – 13 w brzmieniu: „5) program hodowlany; 6) wzorzec rasy, odmiany oraz standard hodowlany dla części wstępnej księgi; 7) opis sposobu identyfikacji zwierząt; 8) zakres informacji o zwierzętach wpisywanych do księgi; 9) zakres prowadzenia oceny wartości użytkowej niezbędny do realizacji programu hodowlanego; 10) opis metody prowadzenia oceny wartości hodowlanej; 11) opis sposobu prowadzenia selekcji oraz zasady doboru zwierząt do kojarzeń; 12) opis systemu kontroli danych o zwierzętach wpisanych do ksiąg; 13) minimalne wymagania, jakie powinny spełniać zwierzęta wpisywane do części wstępnej księgi.”;	Przepis ten doprecyzowuje wymagania w zakresie zakładania i prowadzenia ksiąg hodowlanych dla bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych określone w decyzjach Komisji: 84/247/EWG, 89/501/EWG, 90/254/EWG, 92/353/EWG oraz 92/354/EWG. Zgodnie z zaproponowanym przepisem, związki hodowców lub inne podmioty ubiegające się o uznanie do prowadzenia ksiąg hodowlanych będą miały obowiązek przedłożenia wraz z wnioskiem dodatkowych dokumentów, które potwierdzą spełnienie przez wnioskujących wymagań określonych w przepisach Unii Europejskiej.

Art. 1 pkt 6	<p>2) w art. 18 w ust. 3:</p> <p>a) pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) wzorzec rasy, odmiany, rodu lub linii hodowlanej oraz standard hodowlany dla części wstępnej księgi;”;</p> <p>b) dodaje się pkt 12 i 13 w brzmieniu: „12) statut lub umowę, na podstawie których działa związek hodowców lub inny podmiot; 13) odpis z Krajowego Rejestru Sądowego – w przypadku podmiotów podlegających obowiązkowi wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego.”;</p>	Przepis dostosowuje wymagania dla związków hodowców lub innych podmiotów, które ubiegają się o prowadzenie ksiąg hodowlanych dla drobiu, zwierząt futerkowych i pszczoł do wymagań stawianych związkom hodowców lub innym podmiotom, które ubiegają się o uznanie do prowadzenia ksiąg hodowlanych dla bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych. Po wprowadzeniu tego przepisu wymagania stawiane podmiotom prowadzącym księgi hodowlane dla wszystkich gatunków zwierząt gospodarskich będą takie same. Z uwagi na ściśle określony w ustawie zakres delegacji do wydania przepisów wykonawczych nie było możliwe zawarcie tych przepisów w rozporządzeniu.
Art. 1 pkt 7	<p>w art. 19 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. W przypadku rezygnacji z prowadzenia księgi, o której mowa w art. 17 i 18, a także, jeżeli program hodowlany lub krajowy program hodowlany dla gatunku, rasy, odmiany, rodu, linii, płci lub stada, dla których prowadzi się tę księgę, nie może być realizowany, związek hodowców lub inny podmiot, który prowadzi daną księgę, składają do ministra właściwego do spraw rolnictwa wnioski o wydanie zgody na zakończenie jej prowadzenia.”;</p>	Przepis wprowadza możliwość zamknięcia księgi na wniosek organizacji hodowców prowadzącej księgę hodowlaną również w przypadku gdy podmiot ten zrezygnuje z dalszego jej prowadzenia. Rezygnacja z dalszego prowadzenia księgi hodowlanej może być podyktowana np. niską opłacalnością prowadzenia hodowli, czego nie przewiduje aktualnie obowiązująca ustawa.
Art. 1 pkt 8	<p>w art. 21 w ust. 3:</p> <p>a) pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) odpis z Krajowego Rejestru Sądowego – w przypadku podmiotów podlegających obowiązkowi wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego.”;</p> <p>b) dodaje się pkt 5 – 11 w brzmieniu: „5) program krzyżowania zawierający określenie cech użytkowych podlegających doskonaleniu oraz opis komponentów i metod krzyżowania; 6) opis sposobu identyfikacji zwierząt; 7) opis systemu rejestracji danych o pochodzeniu zwierząt, w tym spokrewnienia zwierząt; 8) zakres informacji o zwierzętach wpisywanych do rejestru;</p>	Przepis ten doprecyzowuje wymagania w zakresie otwierania i prowadzenia rejestrów dla świń określone w decyzji nr 89/504/EWG. Zgodnie z zaproponowanym przepisem, związki hodowców lub inne podmioty ubiegające się o uznanie do prowadzenia rejestrów dla świń będą miały obowiązek przedłożenia wraz z wnioskiem dodatkowych dokumentów, które potwierdzą spełnienie przez wnioskujących wymagań określonych w tej decyzji.

	<p>9) zakres prowadzenia oceny wartości użytkowej niezbędny do realizacji programu krzyżowania;</p> <p>10) opis metody prowadzenia oceny wartości hodowlanej;</p> <p>11) opis systemu kontroli danych o zwierzętach wpisanych do rejestru.”;</p>	
Art. 1 pkt 9	<p>w art. 22 w ust. 3 dodaje się pkt 9 i 10 w brzmieniu:</p> <p>„ 9) statut lub umowę, na podstawie których działa związek hodowców lub inny podmiot;</p> <p>10) odpis z Krajowego Rejestru Sądowego – w przypadku podmiotów podlegających obowiązkowi wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego.”;</p>	<p>Przepis ma dostosować wymagania dla związków hodowców lub innych podmiotów, które ubiegają się o prowadzenie rejestrów dla zwierząt gospodarskich innych niż świnie do wymagań stawianych związkom hodowców lub innym podmiotom, które ubiegają się o uznanie do prowadzenia rejestrów dla świń. Po wprowadzeniu tego przepisu wymagania stawiane podmiotom prowadzącym rejestry dla wszystkich gatunków zwierząt gospodarskich będą takie same. Z uwagi na ściśle określony w ustawie zakres delegacji do wydania przepisów wykonawczych nie było możliwe zawarcie tych przepisów w rozporządzeniu.</p>
Art. 1 pkt 10	<p>„Art. 22a. 1. W przypadku rezygnacji z prowadzenia rejestru, o którym mowa w art. 21 i 22, a także, jeżeli program krzyżowania określony dla danego rejestru nie może być realizowany, związek hodowców lub inny podmiot, które prowadzą dany rejestr, składają do ministra właściwego do spraw rolnictwa wnioski o wydanie zgody na zakończenie jego prowadzenia.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw rolnictwa wydaje, w drodze decyzji administracyjnej, zgodę, o której mowa w ust. 1.”;</p>	<p>Przepis wprowadzony na wniosek organizacji hodowców prowadzących rejestry zwierząt gospodarskich dający możliwość wydania przez ministra właściwego do spraw rolnictwa decyzji o zamknięciu rejestru również w przypadku gdy podmiot ten zrezygnuje z dalszego jego prowadzenia. Rezygnacja z dalszego prowadzenia rejestru może być podyktowana np. niską opłacalnością prowadzenia hodowli, czego nie przewiduje aktualnie obowiązująca ustawa.</p>
Art. 1 pkt 11	<p>w art. 26:</p> <p>a) w ust. 7:</p> <p>– pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1) dane umożliwiające identyfikację dawcy lub dawców tego materiału, a w przypadku:</p> <p>a) buhaja – numer identyfikacyjny, pod jakim buhaj ten został zarejestrowany w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 6 pkt 2 lit. a,</p> <p>b) zarodka – wyniki badania grup krwi lub markerów DNA dawców zarodka;”;</p>	<p>Przepis wprowadzony na wniosek Polskiej Federacji Hodowców Bydła i Producentów Mleka, która prowadzi księgi hodowlane dla bydła, dostosowujący dokumenty dołączane do każdej partii materiału biologicznego wprowadzanej do obrotu na terytorium Polski do wymagań jakie obowiązują w handlu pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej. Przepis ten ma zapewnić ochronę hodowców przed wprowadzaniem ich w błąd przez nieuczciwych sprzedawców nasienia buhajów przywiezionego z innych krajów członkowskich Unii Europejskiej lub krajów trzecich, którzy zatajają niektóre niekorzystne dla siebie informacje o wartości hodowlanej oferowanego nasienia, a tym samym narażają hodowców na straty wynikające z nabycia w dobrej wierze nasienia, które nie odpowiada ich wymaganiom. Ponadto, na każdym etapie transakcji, tj. od</p>

	<p>– w pkt 4 lit. b otrzymuje brzmienie: „b) wyniki międzynarodowej oceny wartości hodowlanej przeprowadzonej przez organ referencyjny, o którym mowa w przepisach Unii Europejskiej dotyczących oceny wartości użytkowej i hodowlanej bydła, jeżeli jest ona przeprowadzana dla danej rasy,”;</p> <p>b) dodaje się ust. 10 w brzmieniu: „10. Informacje dotyczące wyników: 1) oceny międzynarodowej buhajów, o których mowa w ust. 7 pkt 4 lit. b lub c, 2) badań, o których mowa w ust. 7 pkt 4 lit. d - zawarte w ofertach, materiałach reklamowych i marketingowych przeznaczonych dla hodowców, podaje się w języku polskim.”;</p>	<p>przywiezienia nasienia na terytorium Polski i oferowania go do sprzedaży hodowcom do wprowadzenia go do obrotu już po zawarciu transakcji, podmioty będą zobowiązane do posługiwania się materiałami informacyjnymi, opracowanymi w języku polskim zawierającymi wszystkie określone w ustawie informacje o dawcy nasienia.</p>
Art. 1 pkt 12	<p>w art. 29 ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. Reproduktry koniowatych lub nasienie od nich pochodzące wykorzystuje się w rozrodzie, jeżeli reproduktry te są wpisane do ksiąg lub rejestrów i spełniają wymagania określone w programie hodowlanym danej rasy lub odmiany w obrębie rasy.”;</p>	<p>Na wniosek Polskiego Związku Hodowców Koni w art. 29 ust. 9 ustawy wykreślono wyraz „krajowym” co jednoznacznie wyjaśnia, że hodowcy mogą wykorzystywać w rozrodzie wszystkie ogiery lub ich nasienie, które zostały wpisane do ksiąg hodowlanych i spełniają wymagania stawiane reproduktorom w programie hodowlanym określonym dla tej księgi, do której został wpisany dany ogier, niezależnie od tego czy księga dla tej rasy jest prowadzona w Polsce, czy też nie. Dotychczasowy przepis budził wątpliwości w tym zakresie.</p>
Art. 1 pkt 13	<p>w art. 32 ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Do wniosku dołącza się opinię właściwego związku hodowców lub innego podmiotu, prowadzących księgę lub rejestr o spełnianiu przez buhaja lub jego nasienie wymagań określonych w programie hodowlanym lub programie krzyżowania zwierząt, wydawaną nie później niż w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku o jej wydanie.”;</p>	<p>Przepis wprowadzono na wniosek Polskiej Federacji Hodowców Bydła i Producentów Mleka, która prowadzi księgi hodowlane dla bydła ras mlecznych i z uwagi na liczne przypadki przywozu do kraju nasienia buhajów pochodzącego z krajów trzecich, które nie spełnia wymagań określonych w realizowanych w Polsce programach hodowlanych dla poszczególnych ras bydła. Użycie nasienia, które nie spełnia wymagań określonych w programie hodowlanym powoduje obniżanie potencjału genetycznego bydła w Polsce.</p>
Art. 1 pkt 14	<p>w art. 34 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) przekazuje do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 6 pkt 2 lit. a, informacje o zabiegach sztucznego unasienniania wykonanych w stadach bydła ras mlecznych objętych oceną wartości użytkowej.”;</p>	<p>Zmiana ma charakter porządkowy, ujednotacza terminologię użytą w ustawie. Ustawa z dnia 4 września 2008 r. o zmianie ustaw w celu ujednoczenia terminologii informatycznej (Dz. U. Nr 171, poz. 1056) wprowadziła określenie „system teleinformatyczny” jedynie w art. 34 ust. 2 pkt 1 obowiązującej ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich i dlatego niezbędne jest wprowadzenie tego określenia w pozostałych przepisach ustawy.</p>
Art. 1 pkt 15	<p>w art. 35 ust. 5 otrzymuje brzmienie:</p>	<p>Na wniosek Polskiej Federacji Hodowców Bydła i Producentów Mleka</p>

	<p>„5. Minister właściwy do spraw rolnictwa cofa zezwolenie na prowadzenie działalności, o której mowa w ust. 1, jeżeli:</p> <p>1) nie jest realizowany program oceny i selekcji reproduktorów, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 lub</p> <p>2) podmiot przechowuje lub wprowadza do obrotu nasienie niespełniające wymagań określonych w art. 29 ust. 3 lub 5 lub art. 32 ust. 1.”;</p>	<p>wprowadzono sankcje za przechowywanie lub wprowadzanie do obrotu nasienia niespełniającego wymagań określonych w ustawie. W przypadku stwierdzenia, że podmiot prowadzący działalność w zakresie pozyskiwania, konfekcjonowania, przechowywania i dostarczania nasienia lub przechowywania i dostarczania nasienia przechowuje lub wprowadza takie nasienie do obrotu, minister właściwy do spraw rolnictwa cofnie wydane temu podmiotowi zezwolenie na prowadzenie działalności. Wprowadzenie takiej sankcji wynika z dotychczasowej całkowitej bezkarności podmiotów, gdyż ustawa nie przewidywała możliwości cofnięcia wydanego zezwolenia na prowadzenie działalności chociaż niektórym podmiotom udowodniono przechowywanie lub wprowadzanie do obrotu nasienia niespełniającego wymagań określonych w ustawie.</p>
Art. 1 pkt 17	<p>w art. 47 dodaje się pkt 12 w brzmieniu:</p> <p>„12) przechowuje lub wprowadza do obrotu nasienie reproduktorów niespełniające wymagań określonych w art. 29 ust. 3 lub 5 lub art. 32 ust. 1”.</p>	<p>Na wniosek Polskiej Federacji Hodowców Bydła i Producentów Mleka wprowadzono sankcje za przechowywanie lub wprowadzanie do obrotu nasienia niespełniającego wymagań określonych w ustawie co pozwoli poszkodowanym hodowcom na drodze sądowej dochodzić swoich praw wobec podmiotów prowadzących swoją działalność z naruszeniem przepisów określonych w ustawie.</p>
Art. 2	<p>Do dokumentu handlowego dołączonego do partii materiału biologicznego wprowadzonej do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nie stosuje się przepisu art. 26 ust. 7 pkt 1 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.</p>	<p>Przepis jest konsekwencją zmiany wprowadzonej w art. 1 pkt 11 projektu i ma on na celu ochronę podmiotów, które wystawiły dokumenty handlowe towarzyszące przesyłkom materiału biologicznego w obrocie na terenie kraju przed wejściem w życie przepisów projektowanej ustawy. Podmioty te nie będą zobowiązane do uzupełnienia wydanych dokumentów o informacje, których zamieszczania na tych dokumentach wymagają nowe przepisy.</p>
Art. 3	<p>Do postępowań w sprawach o uznanie związków hodowców lub innych podmiotów, o których mowa w art. 17, art. 18, art. 21 lub art. 22 ustawy wymienionej w art. 1, wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.</p>	<p>Przepis ma na celu ochronę związków hodowców lub innych podmiotów, które zostały uznane do prowadzenia ksiąg hodowanych lub rejestrów w oparciu o dotychczas obowiązujące przepisy ustawy lub złożyły wnioski o takie uznanie przed wejściem w życie nowych przepisów. Podmioty nie będą zobowiązane do uzupełnienia swoich wniosków o uznanie o dokumenty, których złożenia wymagać będą nowe przepisy ustawy.</p>

¹⁾ w przypadku projektu usuwającego naruszenie Komisji należy wpisać nr naruszenia, zaś w wypadku wykonywania orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości (czy w trybie prejudycjalnym czy skargowym) należy podać datę wyroku i sygnaturę sprawy

²⁾ tabelę zbieżności dla przepisów Unii Europejskiej można wygenerować przy pomocy systemu e-step (www.e-step.pl/urzednik) . W wypadku konieczności dodania uzasadnienia dla przekroczenia minimum europejskiego należy dodać odpowiednią kolumnę

³⁾ w tej części należy wskazać przepisy dyrektywy, decyzji ramowej, przepisy prawa UE, których naruszenie wskazała Komisja lub których wykładni dokonał Trybunał Sprawiedliwości

⁴⁾ w tej części należy wskazać wszystkie przepisy projektu aktu prawnego, które nie zostały wymienione w pierwszej części tabeli. Ze względu na konieczność ograniczenia projektów implementujących prawo UE do przepisów wyłącznie i ściśle dostosowawczych przepisy wykraczające poza ten obszar powinny mieć charakter wyjątkowy i być opatrzone uzasadnieniem konieczności ich wprowadzenia.

(*) jeżeli do wdrożenia danego przepisu UE potrzebne jest oprócz przepisu przenoszącego treść, także wprowadzenie przepisów zapewniających stosowanie (np. przepisów proceduralne, przepisy karne), w tabeli powinny znaleźć się wszystkie te przepisy wraz z oznaczeniem ich jednostek redakcyjnych

(**) w wypadku wprowadzenia przepisów, które przekraczają minimum ustanowione przepisami UE (o ile jest to dopuszczalne) konieczne jest uzasadnienie zastosowania takiej normy.